

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság Dr. Pongó Erik ügyvéd (....) által képviselt Cs.Gy. (....) *felperesnek* - Dr. Cseh András jogtanácsos által képviselt *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága* (3530 Miskolc, Kandia u. 12-14.) *alperes* ellen *adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a *felperes kereseti kérelmét e l u t a s í t j a .*

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (Harmincezer) forint perköltséget.

A 64.560.- (Hatvannégyezer-ötszázhatvan) forint feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A felperesnél megtartott adóellenőrzés eredményeképpen az APEH Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága a 2010. szeptember 14. napján kelt 3201836656 iktatószámú határozatával a felperes terhére 2006-2007 évekre személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adókülönbözeteit állapított meg, összesen 1.076.010.- forint összegben.

Kötelezte ennek az adókülönbözetnek, valamint 538.004.- forint adóbírságnak és 345.552.- forint késedelmi pótléknak a megfizetésére.

A döntés indokolása szerint az ellenőrzéssel érintett adóévekben az adóhatóság számba vette a felperes készpénzes bevételeit és kiadásait és azokban az években ahol a bevételeket a kiadások meghaladták forrás-hiányt állapított meg, amelynek alapján az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 109. § (1) bekezdése alapján az adó alapját becsléssel állapított meg.

2004. január 1-i nyitó-forrásként az ellenőrzés nem fogadta el azt, hogy a felperesi előadás szerint ebben az időpontban a felperes 400.000 - 500.000.- forint megtakarítással rendelkezett, amit készpénzben otthon tartott, mert ennek az összegnek a meglétét a felperes bizonyítani nem tudta.

A kiadások között a megélhetésre fordított kiadásokat a Központi Statisztikai Hivatal szűkös megélhetési szinthez szükségesnek tartott összegében vette figyelembe, amely 2006. évre 67.200.- forintot, 2007. és 2008. évre pedig egyaránt 74.400.- forintot jelent a három tagú család részére.

Kiadások között került továbbá figyelembevételre a felperesnek az a készpénz kifizetése, amely az ő bankszámlájára a testvére javára érkezett meg.

Ezt az elsőfokú határozatot az APEH Észak-magyarországi Regionális Főigazgatóság Hatósági Főosztálya a 2010. december 21. napján kelt 4071683421 iktatószámú határozatával helybenhagyta.

Keresetlevelével a felperes ezeknek a határozatoknak a bírósági felülvizsgálatát, ennek keretében azok hatályon kívül helyezését kérte. Ebben jogszabálysértésként a tényállás téves megállapítására hivatkozott, egyrészt a 2004. január 10-i nyitó megtakarítás összege tekintetében, másrészt abban a vonatkozásban, hogy havi megélhetési költségei az 50.000.- forintot nem haladták meg, harmadrészt pedig a testvére részére kifizetett összegek vonatkozásában.

A megtakarítás és a megélhetési költségek vonatkozásában kifogásolta, hogy az adóhatóság okiraton kívül minden más bizonyítékot a bizonyításból kizárt, pedig a megtakarításának meglétét és összegét, valamint a havi megélhetési költségeinek a mértékét a saját és házastársa szüleinek tanúnyilatkozatával bizonyítani tudta volna. A testvére pedig nem rendelkezett bankszámlával, ezért került sor arra, hogy a felperes bankszámlájára történt meg az ő javára a havi 100.000.- forint átutalása, amely összegeket a felperes a testvérének hiánytalanul ki is fizetett. Így tehát ez a pénz nem tekinthető a felperes által megszerzett vagyoni értéknek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét az alábbiak miatt nem találta megalapozottnak.

A felperessel szemben alkalmazott becslés jogalapjául az Art. 109. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezés került megjelölésre. Eszerint, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával vagy az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg.

Ez esetben - figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Az Art. 109. § (3) bekezdése értelmében a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja.

A perbeli határozatokban alkalmazott becslés tehát nem az Art. 108. §-a szerinti becslés volt, így erre az Art. 108. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezést - amire a felperesi keresetlevél jogszabálysértésként hivatkozik - nem is lehet alkalmazni.

Ezen túlmenően, az Art. 109. § (3) bekezdésébe foglalt rendelkezésből következően, a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. Az Art. 5. § (1) bekezdésébe foglaltakra tekintettel (ha e törvény vagy adót, adófizetési kötelezettséget, költségvetési támogatást megállapító törvény másként nem rendelkezik, adóügyekben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni), a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés igazolására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL.törvény (Ket.) 50. § (4) bekezdésébe foglalt rendelkezés nem alkalmazható, hiszen az Art. 109. § (3) bekezdése eltérő rendelkezést tartalmaz.

A hitelt érdemlő bizonyítás fogalmát ugyan az Art. nem tartalmazza, az adózással szorosan összefüggő számviteli kérdések szabályozásáról szóló jogszabályokból következően hitelt érdemlő bizonyításnak az a bizonyítás tekinthető, amelynek keretében az állítás valóságtartalma kívülálló számára is ellenőrizhető.

Ebből következik, hogy nem lehetséges az Art. 109. § (3) bekezdése alapján tanúbizonyítással sikeresen igazolni azt, hogy a felperesnél 2004. január 1. napján 400.000 - 500.000.- forint a kiadásai fedezetére készpénzben már rendelkezésére állt, és azt sem, hogy a felperes megélhetési havi kiadásai az 50.000.- forintot nem haladták meg, mert ezeknek az állításoknak a valóságtartalma az állítással egyező tanúnyilatkozatok ellenére sem ellenőrizhető kívülálló által.

Ennek következtében tehát pusztán a tanúnyilatkozat nem járhat együtt azzal a következménnyel, hogy az abban foglaltakat, a valóságtartalom ellenőrzésének lehetősége nélkül, hitelt érdemlőnek lehetne elfogadni. Ebből következően nem foganatosította a bíróság a felperes által felajánlott tanúbizonyítást, mert az a fent kifejtettekből következően önmagában hitelt érdemlő bizonyítékként nem értékelhető.

Az adóellenőrzés a felperes bevételeit és kiadásait a készpénzforgalma alapján vette figyelembe. Ennek következtében a testvére javára a felperes bankszámlájára érkezett átutalás a bevételek között figyelembe vételre nem került.

A felperesnél bevételként csak az összeg került figyelembevételre, a bankszámlával összefüggésben, amelyet a felperes a bankszámláról felvett, kiadásként pedig az, amit a bankszámlára befizetett.

A felperes a saját előadása szerint is a testvérenek a javára érkezett pénzüsszegeket készpénzben fizette ki a testvérenek, tehát ezeket a kifizetéseket a felhasználás oldalon nála figyelembe kellett venni. Ha ennek a kifizetésnek a teljesítéséhez a felperes a bankszámlájáról készpénzt vett fel, akkor ez a készpénzfelvétel a bevételei között a forrás oldalon ugyancsak kimutatásra került, mint például a 2006. március hó 3-i 100.000.- forint bankszámláról történő készpénz felvétel és ugyanezen a napon kifizetett 100.000.- forint kiadás.

Azokban az esetekben azonban, mikor az 100.000.- forint kiadás teljesítéséhez nem volt szüksége a bankszámláról történő készpénzfelvételre, akkor a kifizetés ellenpárjaként ugyanakkora összegű bevétel nem is volt figyelembe vehető, hiszen ekkor a felperes nem a bankszámlájáról történő készpénz felvételt használta a kiadás kiegyenlítéséhez, hanem az egyébként rendelkezésére álló készpénz összeget. Ez pedig ezekben az esetekben azt jelenti, hogy a felperes bankszámlájára utalt összeg annak ellenére a bankszámláján maradt, hogy a testvérenek járó összeget a felperes készpénzben kifizette. A kifizetéshez tehát más forrásból származó készpénznek kellett rendelkezésre állnia.

Az Art. 109. § (1) bekezdése szerinti becslés pedig éppen ezt, a meg nem jelölt forrásból származó készpénz nagyságát valószínűsítette, és határozta meg azt, hogy a kiadásai fedezéséhez a felperesnek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Mindezek alapján a bíróság a felperesi keresetlevélben megjelölt jogszabálysértéseket az alperes határozatában megállapítani nem tudta, ezért nem is kerülhetett sor arra, hogy a nem jogszabálysértő alperesi határozatot - az elsőfokú határozatra kiterjedően - az Art. 143. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezze, ezért a felperes kereseti kérelmét utasította el.

A pervesztes felperest a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

Mivel a perben az alperest jogtanácsos képviselte, ezért perköltségként az ő munkadíja volt megállapítható a 32/2003. (VIII. 23.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja és a3. § (6) bekezdése alapján.

Az 1.076.010.- forint pertárgyérték alapulvételével a munkadíj felső határa 53.800.- forint lett volna, ezt az összeget azonban a bíróság az alperesi képviselő által elvégzett munkával arányban állóan csökkentette.

Ugyancsak az 1.076.010.- forint alapulvételével került sor a perben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés és 62. § (1) bekezdés h.) pontja alapján a kereseti illeték feljegyzésére. Ezt a feljegyzett kereseti illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján azért az állam viseli, mert a perben a felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2011. május 23.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó